

Individualizovani pristup vaspitno-obrazovnom procesu je edukacioni pristup koji uzima u obzir šta jedno dijete unosi u taj proces. Ovakav pristup vaspitno-obrazovnom procesu bazira se na pretpostavci da nema dva djeteta koji ulaze u edukacionu aktivnost na isti način. Dijeca u vaspitno-obrazovnom procesu unose svoje sposobnosti, iskustva, stavove, vještine, znanje, interesovanja, stil učenja i mnoge druge osobenosti. Individualizovani pristup vaspitno obrazovnom procesu podrazumjeva da učitelj kreira aktivnosti i klimu u razredu na takav način da se svako dijete osjeća uspješnim, a da je pri tome suočeno sa izazovima. Da bi kreirao ovakav način rada u učionici, učitelj mora veoma dobro poznavati dimenzije individualnosti sve djece u razredu. Planiranjem fleksibilnih i djeci zanimljivih aktivnosti, aktivnosti koja su prilagođene uzrastu i razvojnom nivou djece, pažljivim posmatranjem djece tokom aktivnosti, učitelj je u mogućnosti da stalno mjenja i prilagođava aktivnost kako bi mogao odgovoriti potrebama i sposobnostima djece sa kojom radi. Razumjevanje individualnih osobina učenika je temelj efikasnog vaspitno-obrazovnog procesa. U našoj prosvetnoj javnosti prisutne su danas mnogobrojne zablude o individualizovanom pristupu vaspitno-obrazovnom procesu. Samo neke od njih su da individualizovani pristup povlađuje sposobnostima, odnosno nesposobnostima djece, da uvažavanje individualnih osobenosti djeteta smanjuje mogućnost sticanja znanja i njihove sistematičnosti, da se individualizovanim pristupom vaspitno-obrazovni proces pretvara u igru. Uvažavanje individualnih osobenosti djeteta u vaspitno-obrazovnom procesu svakako jeste težak i dugotrajan zadatak pred kojim se učitelj nalazi. Ali to je i proces koji podstiče razvoj demokratskih načela u društvu uopšte, a i kod svakog pojedinca. Proces koji pokazuje da sva djeca, sve individue imaju sposobnosti i vrijednosti koje u vaspitanju i obrazovanju mogu biti ispoštovane i unaprijeđene. Stoga mislimo da i uspjeh vaspitno-obrazovnog procesa u značajnoj mjeri zavisi od spoznavanja i uvažavanja individualnih osobenosti djeteta. >> Čovjekova priroda, kao i sva priroda, sastavljena je od relativno stabilnih struktura. Stoga uspjeh psihološke nauke, kao i svake druge nauke, zavisi velikim dijelom od njene sposobnosti da indentifikuje značajne jedinice iz kojih se njoj dodjeljeni dio kosmosa sastoji.<<(Olport)

UZRAST, RAZVOJNI NIVO I SPOSOBNOSTI DJETETA

Jedan od temeljnih uslova učenja, kao dominantnog procesa u vaspitanju i obrazovanju jesu sposobnosti. Da bi čovjek mogao uspješno usvajati nove sadržaje, nužno je da za takvo učenje ima, pored ostalih uslova, i u dovoljnom stepenu razvijene sposobnosti koje će mu takvu aktivnost omogućiti. Isto kao i u slučaju obavljanja nekog posla, ljudi se značajno razlikuju i u odgovoru ili reakciji na vaspitno-obrazovni proces kroz koji svi ili uglavnom svi prolazimo.

Da bi sa uspjehom predvidjeli efekte vaspitno-obrazovnog procesa kojim obuhvatamo svu djecu u razredu, učitelji moraju poznavati sve osobenosti djeteta i uslove u kojima svako pojedinačno dijete raste i razvija se. Za razliku od ranijih shvatanja kada su se čovjekove sposobnosti uglavnom izjednačavale sa inteligencijom kao globalim konstruktom, danas u psihološkoj literaturi možemo sresti sveobuhvatnije definicije sposobnosti. Tako Rot smatra da >> pod sposobnostima podrazumjevamo one osobine ličnosti od kojih zavisi razlika u uspješnom obavljanju određenih poslova, ukoliko oni koji obavljaju poslove imaju slično iskustvo i ukoliko su podjednako motivisani da te poslove obavljaju.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com